

POSTANOWIENIE

Dnia 23 maja 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron
w dniu 23 maja 2018 r.,
w sprawie **O(A).B.**,
zażalenia obrońcy skazanego na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego II
Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w K. z dnia 1 marca 2018 r., sygn. akt II AKa
[...]/10, o odmowie przyjęcia kasacji obrońcy skazanego,
na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

- 1. utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie;**
- 2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy z urzędu
adwokata J.B., Kancelaria Adwokacka w K., koszty nieopłaconej
pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu
zażaleniowym, w wysokości 442,80 zł (czterysta czterdzieści dwa
złote i 80/100), w tym 23 % podatku VAT, które to koszty nie
zostały opłacone przez skazanego ani w całości, ani w części.**

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 1 marca 2018 r., sygn. akt II AKa [...]/10, Zastępca Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w K. odmówił przyjęcia kasacji złożonej w dniu 27 lutego 2018 r. przez obrońcę skazanego O(A).B. od wyroku Sądu Apelacyjnego w K. z dnia 10 marca 2011 r., sygn. akt II AKa [...]/10, po stwierdzeniu, że została wniesiona po upływie ustawowego terminu przewidzianego w art. 524 § 1 k.p.k.

Na to zarządzenie zażalenie złożył obrońca skazanego, zaskarżając je w całości i na jego korzyść. Zarządzeniu temu zarzucił:

1/ obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść zarządzenia, a to art. 530 § 1 k.p.k. w zw. z art. 524 § 1 k.p.k. poprzez odmowę przyjęcia kasacji od w/w wyroku Sądu Apelacyjnego w K., po stwierdzeniu, że została wniesiona po upływie ustawowego terminu, podczas gdy kasacja została wniesiona w ustawowym terminie, ponieważ odpis wyroku Sądu Apelacyjnego w K. z dnia 10 marca 2011 r. wraz z uzasadnieniem oraz zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w K. z dnia 12 stycznia 2018 r. o wyznaczeniu obrońcy z urzędu, doręczono adwokatowi J.B. w dniu 29 stycznia 2018 r., co oznacza, iż termin do wniesienia kasacji upływał w dniu 28 lutego 2018 r. i w tym też terminie kasacja została złożona;

2/ obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść zarządzenia, a to: art. 450 § 3 k.p.k. w zw. z art. 117 § 1 i 2 k.p.k., art. 6 k.p.k., art. 16 k.p.k. i art. 100 § 6 k.p.k. (w brzmieniu ustawy obowiązującej w dacie orzekania), polegającą na przyjęciu, że skazany został prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy apelacyjnej, gdy w rzeczywistości zawiadomienie o niej zostało wysłane na błędny adres, jak również wadliwie wpisano na przesyłce imię i nazwisko skazanego, co z kolei doprowadziło do jego niestawiennictwa, naruszenia jego prawa do obrony oraz braku pouczenia o prawie, terminie i sposobie wniesienia kasacji od wyroku Sądu Apelacyjnego w K. z dnia 10 marca 2011 r.

Powołując się na powyższe zarzuty, obrońca skazanego wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia w całości i przekazanie sprawy Zastępcy Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w K. do ponownego rozpoznania. Wniósł także o przyznanie od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy z urzędu skazanego - adwokata J.B. - kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu zażaleniowym, które to koszty nie zostały opłacone przez skazanego ani w całości, ani w części.

Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie skarżącego nie zasługiwało na uwzględnienie.

Wbrew temu, co twierdzi obrońca skazanego, Zastępca Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w K. prawidłowo obliczył termin do

wniesienia kasacji. Słusznie stwierdził, że wniosek obrońcy z urzędu, adw. A.K., o sporządzenie uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego w K. z dnia 10 marca 2011 r., sygn. akt II AKa [...] /10, został wniesiony w imieniu oskarżonego A.B. w dniu 11 marca 2011 r. (k. 8526), zaś odpis tego wyroku Sądu odwoławczego został doręczony obrońcy skazanego (adw. A.K.) w dniu 6 maja 2011 r. (k. 8698).

Następnie wyrok Sądu Apelacyjnego w K. z dnia 10 marca 2011 r. został sprostowany z urzędu. Dopiero bowiem po prawomocnym zakończeniu postępowania karnego, do akt sprawy zostały załączone dokumenty przesłane przez Ministerstwo Sprawiedliwości Ukrainy (k. 8632-8646, t. XLIV), w których podano prawidłowe dane osobowe skazanego: O.B. W toku postępowania zaś dane były wpisywane wadliwie. Postanowieniem Sądu Apelacyjnego w K. z dnia 1 lutego 2012 r. (k. 8848), sprostowano oczywistą omyłkę pisarską w wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 10 marca 2011 r., sygn. akt II AKa [...] /10, wpisując w miejsce danych „A.B.” (tak w wyroku na k. 8507), dane „O.B.” (tak w sprostowanym wyroku na k. 8508a).

W dniu 21 sierpnia 2017 r. do Sądu Apelacyjnego w K. wpłynął wniosek skazanego O.(A.)B. o sprostowanie jego danych w aktach licznych spraw karnych: m.in. w sprawie o sygn. akt II AKa [...] /10 (k. 9437-9438). Skazany został poinformowany, że postanowieniem z dnia 1 lutego 2012 r. zostało dokonane sprostowanie oczywistej omyłki pisarskiej (k. 9448). Następnie zaś, dnia 30 października 2017 r. skazany złożył wniosek o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu celem sporządzenia kasacji od wyroków w sprawach II AKa [...] /08 oraz II AKa [...] /10 w brzmieniu po sprostowaniach. Wyznaczony w pierwszej kolejności obrońca - adw. T.C. – został zwolniony z obowiązków (k. 9490). Ponownie wyznaczony obrońca (na mocy zarządzenia z dnia 12 stycznia 2018 r., k. 9495) złożył kasację od wyroku Sądu Apelacyjnego w K. z dnia 10 marca 2011 r., w sprawie II AKa [...] /10.

Tak więc w istocie rzeczy, „doręczenie wyroku wraz z uzasadnieniem” w dniu 29 stycznia 2018 r., na które powołuje się obrońca skazanego, dotyczyło doręczenia sprostowania oczywistej omyłki pisarskiej w wyroku Sądu Apelacyjnego w K. z dnia 10 marca 2011 r., a nie samego wyroku, jako orzeczenia kończącego

postępowanie w sprawie (w rozumieniu merytorycznego rozstrzygnięcia w zakresie odpowiedzialności sprawcy).

Należy zgodzić się z argumentami zaskarżonego zarządzenia co do tego, że sprostowanie oczywistej omyłki pisarskiej w wyroku, a następnie doręczenie tego wyroku po sprostowaniu, nie otwiera stronie nowego terminu do wniesienia kasacji. Stosownie do treści art. 524 § 1 k.p.k., termin do wniesienia kasacji dla stron wynosi 30 dni od daty doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem, a wniosek o doręczenie orzeczenia z uzasadnieniem należy zgłosić w terminie zawitym 7 dni od daty jego ogłoszenia, a jeżeli ustawa przewiduje doręczenie orzeczenia – to wówczas od daty jego doręczenia. Początek 30-dniowego terminu do wniesienia kasacji liczy się od dnia doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem, niezależnie od tego, czy są one obarczone oczywistymi omyłkami pisarskimi lub rachunkowymi, które przecież mogą być sprostowane w każdym czasie na wniosek lub z urzędu.

W tej sytuacji kasacja wniesiona w dniu 27 lutego 2018 r. przez obrońcę O. (A.)B. od wyroku Sądu Apelacyjnego w K. z dnia 10 marca 2011 r., sygn. akt [...] /10, jest kasacją wniesioną po upływie ustawowego terminu. Natomiast przy okazji wydania zaskarżonego zarządzenia, nie doszło do naruszenia wskazanych w zarzutach obrońcy skazanego przepisów prawa.

Wypada również podkreślić, że nie można utożsamiać prawa do wyznaczenia obrońcy z urzędu w celu sporządzenia kasacji, z samym prawem do wniesienia kasacji. Prawo do obrony jest prawem samoistnym, niezależnym od przysługiwania środków zaskarżenia, czy też środków odwoławczych. Błędnie więc twierdzi obrońca skazanego, że wyznaczenie obrońcy w celu sporządzenia kasacji lub poinformowania Sądu, na zasadzie art. 84 § 3 k.p.k., o braku podstaw do wniesienia kasacji, stanowiło „jednoznaczne uznanie”, że O.(A.)B. przysługuje uprawnienie do wniesienia kasacji. Wyznaczony obrońca powinien – zdaniem autora zażalenia - w tej sytuacji stwierdzić, że nie istnieją podstawy do wniesienia kasacji, z racji upływu ustawowego terminu i poinformować Sąd o braku podstaw do wniesienia kasacji. Dodatkowo należy zauważyć, że bardziej skrupulatna kontrola pism wnoszonych przez skazanego, dokonywana przez Przewodniczącą Wydziału II Karnego, winna doprowadzić wcześniej już do konstatacji, iż w realiach procesowych niniejszej sprawy, w ogóle nie było podstaw

do wyznaczenia skazanemu obrońcy celem wniesienia kasacji, właśnie z przyczyny powyżej wskazanej.

Jeśli zaś chodzi o drugi zarzut przedstawiony w zażaleniu, to nie może on zostać rozpoznany w niniejszym postępowaniu. Nie jest bowiem możliwe podnoszenie w zażaleniu zarzutów dotyczących innego orzeczenia (w tym przypadku wyroku), niż orzeczenie zaskarżone (zarządzenie).

Zarzutem procesowym określonym w art. 438 pkt 2 k.p.k. jest bowiem obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść danego orzeczenia. Dlatego też stwierdzić należało, że nieobecność skazanego na rozprawie apelacyjnej (k. 8603v) nie mogła mieć żadnego wpływu na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w K. z dnia 1 marca 2018 r., w sprawie II AKa [...] /10. W tej sytuacji zarzut z pkt 2 zażalenia należało uznać za niedopuszczalny.

Zaskarżone zażaleniem obrońcy skazanego zarządzenie zostało wydane zgodnie z treścią art. 519 k.p.k. Nie doszło również do naruszenia art. 530 § 1 k.p.k. w zw. z art. 524 § 1 k.p.k., na przeszkodzie rozpoznaniu kasacji stała bowiem przesłanka formalna. W rezultacie więc zarządzenie należało utrzymać w mocy.

O wynagrodzeniu obrońcy z urzędu adwokata J.B., orzeczono na podstawie § 4 ust. 1 i 3 oraz § 17 ust. 4 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, zasądzając na jego rzecz kwotę 442,80 zł (obejmującą także podatek VAT) za sporządzenie i wniesienie zażalenia.

Mając to wszystko na uwadze Sąd Najwyższy postanowił, jak na wstępie.